

РЕШЕНИЕ

№ 2705

гр. София, 22.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 17.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **10151** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 38 ал.2 от Наредба за методиките за определяне на националните индикативни цели, реда за разпределяне на тези цели като индивидуални цели за енергийни спестявания между лицата по чл. 10, ал. 1 от Закона за енергийната ефективност, допустимите мерки по енергийна ефективност, методиките за оценяване и начините за потвърждаване на енергийните спестявания (наричана по долу Наредбата).

Образувано по жалба на [фирма] срещу Заповед № У.-01-01 от 4.10.2012г на Изпълнителния директор на А. с която на осн. чл.35 от Наредбата е отказано издаване на удостоверение за енергийни спестявания на жалбоподателя за административна сграда на [фирма]” с адрес [населено място], [улица].

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и материално правните разпоредби. Счита, че административният орган неоснователно е смесил две различни по предмет и страни производства. Излага съображения, че дори и да се приеме, че част от предписаните мерки не са стриктно изпълнени, то предвид, че е постигнато значително намаляване количеството на ползваната в сградата ел. енергия, то органът е следвало да отхвърли частично искането, а не да отказва издаването на удостоверение въобще. Твърди, че мотивите в обжалвания акт били освен неправилни, и неясни, непълни и необосновани, както и, че произнасянето на органа не било извършено в предвидения нормативен 14 дневен срок, а повече от месец след

това. Всичко това, и предвид несъответствието му с целта на закона обосновавало незаконосъобразност на оспорения акт и обуславяло основания за отмяната му. Моли да се отмени заповедта. Претендира разноски..

Ответникът по жалбата – Изпълнителния директор на А. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, като подробни съображения излага в писмени бележки.

СГП не изпраща представител и не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото относими писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството е започнало по повод заявление за издаване на удостоверение за енергийни спестявания, подадено от жалбоподателя с вх. № 92-00-380/27.02.2012 г., въз основа на доклад от извършено обследване за енергийна ефективност от дружеството [фирма] (сертифицирано лице и вписано в публичния регистър по чл.23а, от ЗЕЕ). След изпратени от страна на А. писма и отстраняване на съответните нередовности по документацията, с писмо, вх. № 92-00-380/28.08.2012 г. са представени коригирани заявление, доклад от обследване и други придружаващи документи.

На основание препоръчаните мерки в резултат на обследването [фирма] е извършило строително-монтажни работи за повишаване енергийната ефективност на сградата, находяща се в [населено място], [улица], като според изслушаната СТЕ кредитирана от съда като обективно и компетентно дадена и неоспорена от страните се установява, че след изпълнените мерки за енергийна ефективност е реализирана икономия на енергия в размер на 123, 68 М./ год. с екологичен еквивалент 33,6т./ год. спестени емисии на С.. Вещото лице е установило също, че Ч. е инвестирал в подмяна на стъклопакета на основната част от сградата с по-нов клас (въпреки че подобна мярка не е предписана), в подмяна на дървената дограма на сутерена с метални вентилационни решетки (неподвижни жалузи) и полагане на външна топлинна изолация по фасадата, изпълнена е топлоизолацията на пода с изключение на носещите греди (намиращи се в сутерена), като според експерта, тъй като сградата е с напълно положена външна топлинна изолация по фасадата, топлинните загуби при тези топлинни мост се пренебрегват. Изпълнена е също топлоизолацията на таванската плоча на подпокривното пространство, като при обследването са използвани съответните коефициенти на топлопреминаване

В изпълнение на заповед № РД-14-153/10.09.2012 г. на Изпълнителния директор на А., оправомощени длъжностни лица от състава на А. извършват проверка на място за изпълнение на задължението по чл. 19, ал. 3 от ЗЕЕ за изпълнение на мерките за повишаване на енергийната ефективност, предписани от извършеното обследване за енергийна ефективност през 2009 г. на административната сграда на [фирма], като констатира следното:

1. В представения със заявление вх. № 92-00-380/27.02.2012 г. с цел доказване на енергийни спестявания доклад от [фирма] за извършено обследване за енергийната ефективност през 2012 г., на стр. 43 в таблица 18, е посочено, че са изпълнени всички енергоспестяващи мерки до 30.08.2010 г., а именно: изолация на външни стени, изолация на пода, изолация на покрив, подмяна на несменената дограма до 2009 г. с Р. профил със стъклопакет с $U = 1,8 \text{ W/m}^2\text{K}$ с площ 8,8 кв.м.

2. Предписаната мярка 4 «Подмяна на несменената дограма до 2009 г. с Р. профил със стъклопакет с $U = 1,8 \text{ W/ m}^2\text{K}$ с площ 8,8 m² не е изпълнена. Не са подменени металните прозорци в сутерена - 8,8 m² с Р. профил със стъклопакет с $U = 1,8 \text{ W/ m}^2\text{K}$.

3. Предписана мярка 2 „Изоляция на пода” е изпълнена, без изолиране на гредите, вследствие на което се получават топлинни мостове.

За резултатите на проверката е издаден констативен протокол с № 019-С-92-00-380-КП/11.09.2012 г., връчен на [фирма] - център за клиенти П.. Със същия за отстраняване на констатираните нарушения са направени следните предписания: по Мярка 2 - да се изолират гредите в сутерена, по мярка 4 - да се подменят металните прозорци в сутерена - 8,8 m².

Предвид горното, административният орган е приел, че е налице несъответствие между посочените в доклада от извършено обследване за енергийна ефективност през 2012 г. изпълнени мерки от предходно обследване, и констатираното действително положение в резултат на извършената проверка на място, като с това от една страна, е нарушено изискването на чл. 19, ал. 3 от ЗЕЕ предписаните мерки от извършено обследване да бъдат изпълнени в тригодишен срок от приемане на резултатите от обследването, и от друга, съдържащата се информация относно изпълнените мерки за енергийна ефективност в доклада от извършено обследване за 2012 г. не съответства на действително реализираните такива и на осн . чл.35 от Наредбата е издал оспорената заповед.

Между страните не се спори по фактите. Спора се свежда до решаването на правния въпрос дали неизпълнението, респ. неточното и частично изпълнение на предписаните мерки 2 и 4 би могло да доведе до отказ за издаване удостоверение за енергийни спестявания. Страните не спорят, а и вещото лице е установило, че в действителност е налице несъответствие на извършените мерки за енергийна ефективност според доклада от обследването на сградата за 2012г. и „действително реализираните такива”, както и не спорят, че в резултат на изпълнените други мерки за повишаване на енергийната ефективност е налице реално енергийно спестяване в сградата, находяща се в [населено място]. Вещото лице е категорично, че всичко което е изпълнено е довело до енергоспестяване, като сочените като мотив за отказ да се издаде исканото удостоверение „неизпълнения” са малозначителни и не влияят върху характеристиката на сградата, нещо повече относно мярка 2 „изолация на пода”, а именно, че не са изолирани гредите заключава, че топлинните загуби при тези топлинни мост се пренебрегват. Всичко това установява, че в резултат на строително-монтажни работи в сградата е постигнато намаляване количеството ползвана ел. енергия. Според чл.50 от ЗЕЕ удостоверенията за енергийни спестявания имат за цел да докажат приноса на притежателя им в изпълнението на мерки за повишаване на енергийната ефективност, като чл. 32 от Наредбата гласи, че удостоверенията за енергийни спестявания се използват за потвърждаване изпълнението на определените индивидуални цели на задължените лица. Оспорената заповед е издадена за неизпълнение разпоредбата на чл.19 ал.3 от ЗЕЕ (в редакцията ѝ преди изм. - ДВ, бр. 24 от 2013 г.), чието неизпълнение обаче би могло да ангажира административно наказателна отговорност по арг. от чл.77 от ЗЕЕ, но не и да доведе до отказ за издаване удостоверение за енергийни спестявания. Съдът след тълкуване разпоредбите на чл. 31 ал.1 и ал.2 от Наредбата, според които количествените и качествените характеристики на енергийните спестявания, постигнати в резултат на

изпълнението на мерки за повишаване на енергийната ефективност, се потвърждават чрез удостоверения за енергийни спестявания и, че всяка изпълнена мярка за повишаване на енергийната ефективност се остойностява отделно и се отразява в удостоверението за енергийни спестявания, прави извод, че смисъла на издаването на тези удостоверения е да установи дали са налице или съответно няма реализирани спестявания на енергия, а не да търси и потвърждава неизпълнение, респ. неточно изпълнение на мерки, като ако реализираните спестявания са в по-малък размер от заявените да се издаде удостоверение съобразно размера. Горният извод напълно кореспондира и с разпоредбата на чл.33 от Наредбата регламентираща съдържанието на удостоверението за енергийни спестявания и по специално т. 5 и 6 според които то следва да съдържа изпълнена мярка/изпълнени мерки за повишаване на енергийната ефективност; и съответстващите на мярката/мерките за повишаване на енергийната ефективност енергийни спестявания. Като е констатирал несъответствие с предписаните мерки, респ. е счел, че реалното спестяване е по -ниско от заявеното, административният орган, по арг. от чл.5, ал.3 т.6 от ЗЕЕ е следвало да издаде удостоверението като посочи по-ниския размер енергийни спестявания, тоест редуцира размера на спестяванията, още повече, че според чл.52 ал.2 от ЗЕЕ проверката на използваните методики за оценяване на ефекта от различните видове изпълнени мерки за повишаване на енергийната ефективност се извършва от агенцията. В конкретната хипотеза обаче, безспорно се доказва (от заключението на СТЕ), че заявените със заявлението от 28.08.2012г. спестявания –енергия и емисии (л.194) съответстват на тези след изпълнените мерки за енергийна ефективност. Размера на реализираните спестявания е изчислен като са взети предвид реално изпълнените строително-монтажни работи.

Основанието за отказ за издаване на удостоверение е посочено в чл.35 от Наредбата, а именно, не се издава удостоверение в случаите, когато докладите в резултат на извършени обследвания за енергийна ефективност и/или оценки по специализираните методики по чл. 22, ал. 3, т. 4 не отговарят на съответните нормативни изисквания. В случая безспорно се установява от констатациите на вещото лице и от заявеното от него в с.з., че приложените в доклада, приложен към заявление вх.№92-00-380/28.08.2012г. на [фирма] методи на изчисление на размера на енергийни спестявания, вследствие на реализирани мерки за повишаване на ЕЕ (енергийна ефективност) на административната сграда, находяща се в [населено място], [улица], отговарят на нормативно утвърдените методики. Неточното изпълнение на мерки 2 и 4 не е обстоятелство което може да се квалифицира като несъответствие с нормативни изисквания. При това положение съдът прави извод, че не са били налице основания за отказ за издаване на удостоверение за енергийни спестявания. Неоснователно обаче, е възражението, че непроизнасяне на органа в нормативно определения срок води до незаконосъобразност на акта обосноваващо отмяна. Това е така, тъй като сроковете не са преклузивни, а инструктивни, предвидени с цел бързина и ефективност и неспазването им не съставлява съществено нарушение на административно производствените правила.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София – град достигна до извода, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган (чл.5, ал.3 т.6 от ЗЕЕ вр. с чл.38 от Наредбата), в установената форма, но при противоречие с материално

правните разпоредби, обуславящи отмяната ѝ. Преписката следва да бъде върната на органа за произнасяне по искането за издаване удостоверение за енергийни спестявания съгласно указанията дадени в мотивите на решението.

Относно разноските:

Предвид изхода на спора, съдът намира за основателно искането на жалбоподателя за присъждането на разноски, а именно в размер общо на 800 лв., от които 50 лв. държавна такса, 600 лв. депозит за СТЕ и 150 лв. възнаграждение за юрисконсулт.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2, чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № У.-01-01 от 4.10.2012г на Изпълнителния директор на Агенция за устойчиво енергийно развитие (А.).

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на Агенция за устойчиво енергийно развитие (А.) за ново произнасяне в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на съдебното решение, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

ОСЪЖДА Агенция за устойчиво енергийно развитие да заплати на [фирма] на осн. чл.143, ал.1 АПК разноски в размер на 800 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: